

In de dagen van Elisa's bezoek leden de jongeren der profetenscholen mee in den algemeenen jammer van den hongersnood, en het is in dien nood, dat een hunner uitgaat om spijs te zoeken en die meent te hebben gevonden.

Doch nauwelijks wordt het voedsel aan de lippen gebracht, of ze komen tot de schrikkelijke ontdekking, dat die spijs vergiftigd is, en in hun angst wenden zij zich tot den profeet met den uitroep: »Man Gods, de dood is in den pot.»

En nu gebiedt de profeet, dat in die vergiftigde spijs meel zal worden ingebracht, en dat geschiedt met deze heerlijke uitkomst, dat de Goddelijke genade, in de vergiftigde spijs gelegd, het doodelijk gif vernietigt. Dit wonder in dezen kring doet denken aan Jezus' woord: »en al is het dat zij iets doodelijks drinken, het zal hun niet schaden.»

In schoone bewoordingen toonde spr. aan, hoe uit dit wonder blijkt, dat de uiterlijke aanraking met het kwade gevaarlijk is; de uiterlijke aanraking met het goede niet geneest.

Immers zeer zekerlijk ligt er gevaar voor den gezonde in de aanraking van het besmette, het onreine; en zulk een uiterlijke aanraking geneest ook het besmette, het onreine niet.

Zonde erft over, maar genade is geen erfgoed; alleen wanneer de genade inwerkt in het zondig menschenhart, wordt de zonde gedood.

Het meel, op Elisa's bevel aangedragen, wordt niet slechts over de wilde kolokwinten heengestrooid; neen, het wordt er doorheen gewerkt, er ingebracht; en dat inbrengen en doorwerken neemt het vergif weg.

Op zich zelf is hierin niets wonders.

Immers de ervaring leert, dat de inwerking van het goede het kwade uitdrijft en te niet doet. Zie op het gebied der geneeskunde b. v., hoe een weinig medicijn de ziekte uitdrijft, zoodra het geneesmiddel slechts zijn werking kan doen. Die ervaring is een algemeene, op ieder gebied; ook op het hoogste en heiligste. Want God de Heere heeft, door den éénen mensch, Christus Jezus, in deze door de zonde verdorven wereld in te brengen, een eeuwige verlossing teweeggebracht.

Het wonder moet dan ook niet hierin gezocht, dat door de inwerking van het meel het gif werd gedood, maar hierin, dat dit niet procesmatig ging; dat er, om zoo te spreken, geen tijd voor noodig was; dat, wat langs procesmatigen weg geruimen tijd zou gevorderd hebben, nu in één oogénblik als het ware werd volbracht.

En nu het wonder van Gilgal toepassend op de gelegenheid die ons hier saambracht, vestigde spreker er de aandacht op, dat de Vereeniging voor Hooger Onderwijs de Elisa-taak heeft te vervullen en gezond voedsel heeft te brengen in de vergiftige spijs der valschelijk genaamde wetenschap.

Alleen, de arbeid der Vereeniging geschiedt procesmatig; daarbij is de tijd niet overbrugd, is geen wonderdadige afwijking van den gewonen gang van zaken op te merken.

Onze Vereeniging erkent het feit der zonde, en belijdt, dat ook de wetenschap door de zonde bedorven is; zij kan alleen door de inwerking der Goddelijke genade worden hersteld.

En nu is het haar arbeid om in die vergiftigde en ontaarde wetenschap het meel van Gods Woord in te brengen. Niet de wetenschap,